

Nytt fra Indiaforeningen – juni 2011

Din hjelp gir barna en fremtid!

Fra barnehjemmet:

Det bor nå 29 barn på barnehjemmet. Alle barna er friske og har god helse. Tre søsken har flyttet ut det siste halvåret. Det er :
-Edison – 20 år. Han har fått jobb, og er klar til å stå på egne ben.
-Rincy – 17 år. Hun er ikke interessert i videre skolegang. Hun har fått jobb i en "beautiparlor".
-Niji, den minste av dem ønsket også å flytte hjem. De eldre hjelper nå til med inntekt.

Barna har hatt skoleferie fra slutten av april til begynnelsen av juni. To av barna er ekstra flinke, og har kvalifisert til å få stipend. Dette er Saritha og Josbin. De eldste barna har hatt eksamener, og venter på resultatene.

Mange av barna har vært hjemme hos familien i ferien, men det er også mange som har bedt om å være på barnehjemmet – og da ble de der...

I ferien har det ikke vært ansatt noen på kjøkkenet på barnehjemmet. De har en sjåfør ved behov, og en sosiallærer som arbeider to dager annen hver uke. De store barna hjelper de mindre. Det ansettes i disse dager en kjøkkenhjelper, en til å vaske klær og vaske i huset. En regnskapsfører kommer en gang i måneden for å føre regninger. I skoleåret har barna i tillegg leksehjelp samt at det kommer en engelsk lærer noen timer i uken.

Videre behov i huset er:

- lage to små og en stor trapp inne i huset
- fikse opp baksiden av huset
- legge skikkelig golv på lekserommet
- fliser på jentenes bad
- kjøpe tomt og hus til guttene

Nå starter skolen opp – det vil tas opp 5-6 nye barn på barnehjemmet. Flere har søkt, men vi må først skille jentene og guttene – da kan vi hjelpe flere. Vi trenger flere faddere/faste givere.

Årsmøte i Indiaforeningen ble avholdt i mai.

Protokoll blir lagt ut på hjemmesiden vår:
www.indiaforeningen.no

To fra styret og en fadder var i India:

Espen og fadder Karin Synnøve Terjesen reiste først – da Karin reiste hjem til Norge kom Tove Erna til India. Det var første gang noen av oss bodde på barnehjemmet. Det var en fantastisk opplevelse. Vi ble svært imponert over hvor godt barna har det der, og hvor fint huset har blitt. Kun noen småting gjenstår nå – supert. Takk til dere medlemmer! Se mer fra turen på neste side.

Vi hadde med mange gaver fra barn, faddere/faste givere, andre privatpersoner, fra foreninger og fra en barnehage.

Vi fikk hele 20 000 kr til PC utstyr fra Yngres i Vanse. PC med tilbehør ble kjøpt inn. Dette ble montert da vi var der – og ungene var så utrolig glade. De som mestrer computer har en stor fordel senere i livet i forhold til bla å få seg en jobb. Dette var en stor begivenhet for oss. Geeta skal ha ansvar for PC opplæring av barna.

Fra Lister soroptimistforening fikk vi 10 500 kr. Dette blir brukt til ny brønn. Det er i tørkeperiodene for lite vann, så klær osv må fraktes til elva. Arbeidet med ny brønn er allerede i gang. Dette er en fantastisk hjelp, spesielt for jentene som gjør det meste husarbeidet. Her er jentene foran stedet brønnen skal graves.

Fra alle medlemmene i Indiaforeningen hadde vi med ulike spill, lego og andre leker til barna. Vi kjøpte inn plastbokser, sorterte, merket og laget system for lekene. Det ble kjempegreit. **Tusen hjertelig takk for at dere er med på å glede disse barna og gi dem en fremtid!**

Kidz in Wonderland har hatt to fantastiske danseforestillinger på Sola kulturhus og har donert hele avkastningen til barnehjemmet. **TUSEN TUSEN TAKK!!!**

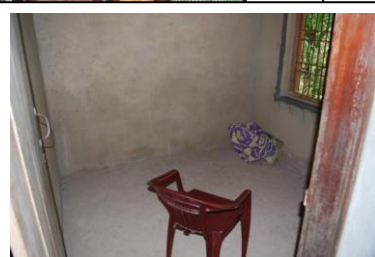
Tanker og bilder fra Tove Ernas og Espens tur til India

Fra Tove Erna; Barna og de voksne gjorde turen uforglemmelig. Barna smiler og ler dagen lang, og arbeidet med huset er så godt som ferdig. Jeg har valgt ut to historier som satte varige spor..

Hjemme-besøket til Akhil og Akhila. Foreldrene har endelig klart å få seg et lite hus. De mangler både kjøkken og bad. Faren er blind, og moren tjener akkurat nok til å livnære seg og mannen ved å plukke og selge søppel. Vårt mål er å gi barna deres en utdanning! Det var en opplevelse å se hvor mye det betydde for dem at vi kom. De hadde kjøpt inn og laget masse mat, og var dypt takknemlige for hjelp fra Norge. Alle naboene kom for å hilste på.

Ester har bodd på barnehjemmet i flere år. Hennes søster Faba bor der enda. Ester og Sheba, en annen søsteren, flyttet hjem for å hjelpe moren for noen år siden. Nå tar Ester sykepleier-utdanning. Faren har solgt det lille huset de hadde for å finansiere utdanningen, men manglet 3000 kr så Ester ble utestengt fra skolen. Vi overførte neste dag 3000 kr fra Indiaforeningen. Faren reiste med buss i 8 timer for å treffe oss og takke oss. Resten av utdanningen koster 16 000 kr. Etter å ha hørt historien på årsmøte bestemte en av våre fadder seg for å betale for Esters neste år. Tusen, tusen takk!

De som vil se flere bilder fra turen se: www.indiaforeningen.no

Fra Espen: For tredje gang fikk jeg den flotte muligheten til å besøke Beracah barnehjem, med alle de unike og fantastiske barna og voksne som bor der. Tankene og spenningen omkring hva som skulle gjøre dette besøket spesielt for meg, sammenlignet med de to foregående, var stor. Det viste seg etter hvert å bli mye. (Reisebrev vil bli lagt ut på www.indiaforeningen.no)

Jeg kunne fortalt om alle de sterke møtene jeg hadde med hver og en av dem som bor på Beracah, om alle de unike samtalene vi har hatt sammen på stotrende engelsk, eller om ting vi har gjort sammen.

Valget mitt har blitt å fortelle dere om hvordan jeg opplevde å få bo på Beracah barnehjem. Det viste seg i første omgang å ikke bli så lett som vi hadde tenkt, i 3 dager så det nesten ut som det ikke kunne bli noe av. Nye regler i India, grunnet terroraksjoner, sa at utenlandske gjester ikke kunne bo privat. Vår første søknad ble avslått av politiet – skuffelsen var stor. Og mange pessimistiske tanker begynte å fly rundt i hodet mitt. Men med Beracah sitt eget motto: **"Ingenting er umulig!"**, brakte pastor Sunny vår andre søknad direkte til politisjefen i Calicut distrikt. Jeg er dem begge evig takknemlig for at de kom til enighet om at jeg og Karin Synnøve kunne bo på Beracah barnehjem. Da Sunny kom til hotellet for å gi oss denne beskjeden, følte jeg en stor lettelse komme innover meg. Det skulle allikevel være mulig, det som hadde vært mitt største ønske før jeg dro til India. Med stor fart, og med en boblende glede, skjedde pakkingen og utsjekkingen i høy fart. Takk for ærlighet hos personell, for ingen sum ble kontrollert i dette øyeblikk. Det kjentes ut som dette skulle skje fort, for da kunne jo ikke politisjefen ombestemme seg.

Med sitrende følelse i brystet mitt, gled bilen opp foran barnehjemmet. Barna spurte om vi endelig skulle bo hos dem, og med alle følelser boblende i meg, smilte jeg fra øre til øre, og sa med stolthet: "YES!"

I det øyeblikket opplevde jeg at det senket seg en ro over hele Beracah, det være seg meg og Karin Synnøve i tillegg til barna.

Fra det øyeblikket handlet det om å leve i nuet. Det kan jo være en absolutt utfordring for en travel mann som meg, det å kjenne at jeg ikke trengte å fylle dagen med noe annet enn å være her og nå.

Å få leve og bo sammen med barna, Sunny og Santhosham kjentes

naturlig fra første stund. Jeg følte en tilhørighet sammen med dem, en tilhørighet som varmet hjertet mitt.

Jeg fikk følelsen av å være hjemme, og da Sunny, med stolthet i stemmen, sa at dette var mitt hjem i India, sprenget tårene på hos meg. Dette kjentes veldig riktig og godt.

I den tiden jeg bodde der opplevde jeg at barna fikk et naturlig forhold til at vi ikke skulle noe sted, jeg opplevde at det var like viktig for dem som for meg. Det å erstatte "hei og hade", med "god morgen og god natt", gjorde forskjellen mellom å være på besøk og leve sammen med.

Selvfølgelig var varmen, og det at de tre hanene vekket oss hver morgen 04.30, en stor utfordring. Men til og med det, ble gledelige opplevelser etter hvert som dagene gikk.

Det senket seg en ro over meg i løpet av den tiden jeg var på Beracah, en ro jeg ikke har funnet noe annet sted jeg har vært. Det forundrer meg at jeg klarer å finne denne roen i det landet med så høyt tempo og støynivå. Jeg tenkte, gikk og spiste saktere. Det eneste jeg gjorde fortere var å dusje, og det på grunn av vannmangel.

Tilbake i Norge er savnet etter livet sammen med barna og de voksne på Beracah veldig stort. Heldigvis vet jeg at jeg skal tilbake!

Indiaforeningen
Org nr. 992653264
Tove E. Belland
Madlavollveien 29
4041 Hafrsfjord
Email: post@indiaforeningen.no
Tlf: 52908945/90754384